

- 1) Udgiften ved boligernes opførelse skal holdes inden for de samme udgiftsrammer, som gælder for almennyttigt boligbyggeri.
- 2) Der er ikke foreskrevet en egentlig visitationsordning efter bistandslovens § 83 for tildeling af boligerne.
- 3) Der er tale om egentlige lejemål med sædvanlig lejebetaling i modsætning til beskyttede boliger, hvor betalingen er indtægtsbestemt.
- 4) Der stilles ikke krav om fast døgnvagt på ejendommen. Der er tale om et noget andet beboerklientel end de beskyttede boliger, hvor der er permanent overvågning og nem adgang til at overføre den pågældende til egentlige plejehjem.

Kommunen yder garanti for den del af belåningen i realkredit, som overstiger 65 pct. af ejendommens værdi. Endvidere kan ydes støtte til betaling af beborerindskud efter reglerne i boligbyggerilovens kapitel XI, hvoraf staten refunderer $\frac{2}{3}$. Herudover kan der være tale om udlån til delvis dækning af anskaffelsessummen.

Adgangen til at støtte lette kollektivboliger er begrænset, idet der maksimalt kan ydes støtte til 300 boliger årligt. Der er ofte tale om boliger uden for bymæssige områder. I disse områder opføres der ofte ikke almennyttigt boligbyggeri, hvori sådanne boliger kan integreres. Tilsvarende vil der i sådanne områder ikke være et tilstrækkeligt grundlag for beskyttede boliger eller andre institutioner, som er omfattet af kapitel 16 i lov om social bistand.

Kommunale pensionistboliger kan oprettes i særlige kommunale beboelsesejendomme, ved lejemål i almennyttige boligselskaber og i ejendomme, der tilhører almennyttige institutioner, hvis der til disse ejendomme opførelse er bevilget statsstøtte efter den 1. juli 1967.

Arealet i kommunale pensionistboliger må normalt ikke overstige 60 m².

Det sociale udvalg kan tildele disse boliger til pensionister, der økonomisk eller på anden måde er vanskeligt stillet.

Pensionisten kan opsiges, hvis husstandsindkomsten overstiger et vist beløb – i 1982 75.200 kr.

Pensionisten betaler normalt 15 pct. af husstandsindkomsten i leje.

Kommunen får 75 pct. refusion af udgifterne til boligydelse beregnet som forskellen mellem pensionistens egenbetaling og boligudgiften. Boligydelser kan dog ikke overstige et vist maksimum, i 1982 15.888 kr., ligesom der er et maksimum for den årlige boligudgift på – i 1982 – 30.000 kr.

Det fremgår af det ovenstående, at egentlige beskyttede boliger ikke kan tilvejebringes efter reglerne om lette kollektivboliger. Hvis en kommune vil anvende lette kollektivboliger som beskyttede boliger bortfalder rentesikringen, og boligerne må indgå i den økonomiske og administrative ordning, der er fastsat i bistandsloven.

I forhold til kommunale pensionistboliger kan de lette kollektivboliger siges at adskille sig ved, at samtlige boliger skal være handicapvenligt indrettede med særlig hensyntagen til bevægelseshæmmede. Der skal være mulighed for at tilkalde hjælp i akutte sygdomstilfælde. Endelig skal der i bebyggelsen eller i dennes umiddelbare nærhed være aktivitets- og kontaktmulighed som samlingslokale og andet.

De beskrevne forskelle mellem de 3 boligformer samt boligbyggerilovens bestemmelse om bortfald af støtte, hvis ejendomme med støtte anvendes til daghjem, plejehjem, beskyttede boliger eller kommunale pensionistboliger, skulle sikre, at kommunernes overvejelse om tilvejebringelse af boliger bestemmes af registrerede behov og ikke af graden af statsrefusion for de nævnte boligformer.

En kopi af besvarelsen er sendt til socialministeren og indenrigsministeren.